

ת"פ 45516/04/14 - מדינת ישראל נגד ד' ע'

בית משפט השלום בנתניה

17 פברואר 2015

ת"פ 45516-04-14 מדינת ישראל נ' ע'(עציר)

ת"פ 40542-09-14 מדינת ישראל נ' ע'(עציר)

בפני כב' השופט חגי טרסי

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם ד' ע' (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עוה"ד אלמוג בן חמו

ב"כ הנאשם - עוה"ד פאדי חמדן

הנאשם - הובא ע"ש שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות שיוחסו לו, בשני כתבי האישום היחידים התלויים ועומדים נגדו. בכתב האישום בת.פ. 40542-09-14 אשר צורף הורשע בעבירות של הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטרי, בכך שביום 13.9.14 הפר תנאי מעצר בית וכשהגיעו שוטרים למקום וביקשו ממנו להתלוות אליהם נמלט והתייצב בתחנת המשטרה רק בחלוף יומיים. בכתב האישום המתוקן בתיק העיקרי הורשע הנאשם ב-4 עבירות של היזק לרכוש בזדון ובשתי עבירות איומים, כאשר על רקע החלטת בת זוגו להיפרד ממנו, הרס במספר הזדמנויות רכוש השייך לה ולמקורביה, וזאת במהלך החודשים מרץ אפריל 2014 ואף ביצע עבירות איומים. על פי האמור באישום הראשון, שבר ארון חשמל ופעמון דלת השייך לשכנתה של המתלוננת. על פי האישום השני עקר חלונות בקומת הכניסה בבית המגורים של המתלוננת וניפץ אותם. על פי המפורט באישום השלישי, שבר הנאשם חלון של מחסן בחצר של חברתה של המתלוננת ולאחר מכן איים על אותה חברה שיהרוג אותה ואת המתלוננת. על פי המפורט באישום החמישי, שלח הנאשם הודעת טקסט מאיימת אל המתלוננת ובהמשך הגיע אל ביתה, הפך שולחן, בעט בדלת, שבר את המזוזה ואיים על המתלוננת.

על הליך זה חלות הוראות תיקון 113, המחייבות קביעת מתחם עונש הולם לכל אחד מהאירועים המפורטים בכתבי האישום על יסוד עקרון ההלימה ומתוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו, למידת הפגיעה בהם, לפסיקה הנוהגת ולמכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. במקרה שלפני ככל שמדובר בתיק העיקרי, נפגעו ערכים חברתיים חשובים וביניהם הצורך בהגנה על שלומה של המתלוננת ועל שלום הציבור בכלל וכן הצורך להגן על רכוש הציבור.

עמוד 1

הנאשם פגע בערכים אלה פגיעה ממשית, בסדרה של מעשי אלימות שלוחי רסן. בשים לב לנסיבות המפורטות בכל אחד מהאישומים ולפסיקה המוכרת לי, כאשר לא הייתה מחלוקת ממשית בין הצדדים באשר לסידרי הגודל של המתחמים המקובלים, אני סבור כי לצד כל אחד מארבעת האישומים בהם הורשע הנאשם בתיק העיקרי, יש לקבוע מתחם הנע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל. בתיק הצירוף פגע הנאשם פגיעה מסוימת בצורך להגן על פעולות רשויות אכיפת החוק, על הסדר הציבורי ועל הוראות ביהמ"ש. לצד אירוע זה יש לקבוע מתחם הנע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

עיקר המחלוקת בהליך זה נוגע לאיתור העונש ההולם לנאשם, בגדר המתחמים שנקבעו, כאשר אין אף מחלוקת לגבי ההצדקה להשית במקרה זה עונש כולל, לנוכח הזיקה הברורה בין מעשי העבירה כולם. את העונש הראוי יש לקבוע בהתחשב במכלול הנסיבות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירה אלא נוגעות יותר לנאשם עצמו, לגילו, לעברו ולהתנהלותו. בהקשר זה הוגש לעיוני תסקיר מפורט מטעם שירות המבחן, ממנו עולה כי מדובר בבחור צעיר, כיום כבן 19 וחצי, אשר אין לחובתו הרשעות קודמות כלשהן ואני שומע שגם לא תיקים פתוחים נוספים. יחד עם זאת, עולה מהתסקיר כי קיימים קשיים משמעותיים בהתנהלותו של הנאשם. מדובר במי שמאז גיל 16 החל משתמש בסמים ובמהלך התקופה האחרונה השתמש באופן סדיר בסמי פיצוציות. במהלך התקופה בה הוחזק במעצר בית הצליח להימנע תקופה מסוימת משימוש בסמים אך בהמשך חזר להשתמש בסמי פיצוציות, עד שנעצר בחודש ספטמבר בעקבות הפרת תנאי המעצר, כפי שעולה מהתיק שצורף. הרושם שהתקבל באותה העת היה שהנאשם זקוק לטיפול אינטנסיבי ומשמעותי במסגרת קהילה טיפולית אך הנאשם סירב לכך ושירות המבחן סבר כי הוא אינו בשל לעבור תהליך גמילה. עוד עולה מהתסקיר כי הקשר עם המתלוננת חודש וכי כיום מעוניינים שניהם לחדש את הקשר ולהתגרר יחדיו. שירות המבחן מתרשם כי קידום הקשר הנ"ל מקים לנאשם מצב סיכון וכי נתוניו מעידים על קיום סיכון לפגיעה במתלוננת, בעיקר תחת השפעת חומרים פסיכו אקטיביים. שירות המבחן התרשם מבחור צעיר, בעל קושי בויסות דחפים ונטייה להתנהגות אימפולסיבית, כאשר נדרש גם טיפול בכל הנוגע לשימוש בסמים, שכן מדובר בגורם המציף את קשייו האישיותיים וההתנהגותיים של הנאשם. בסופו של יום, למרות ספקנותו, המליץ שירות המבחן על שחרורו של הנאשם ממעצר, לאחר חמישה חודשים תמימים, על השמתו במעצר בית מלא בפיקוח אלקטרוני ואנושי בבית הוריו וכן על דחיית גזר הדין לתקופה של חודשיים, על מנת לבחון השתלבות בהליך טיפולי בבית חוסן. ההגנה אינה עותרת לאימוץ ההמלצות אלא מבקשת ליתן היום את גזר הדין ועל כן המלצה זו אינה עומדת עוד על הפרק.

בבואי לגזור את דינו של הנאשם, יש מקום ליתן משקל רב למספר שיקולים כבדי משקל לקולא. כאמור, מדובר בנאשם אשר אין לחובתו הרשעות קודמות או תיקים פתוחים נוספים. הנאשם הודה וחסך זמן ציבורי ניכר. מדובר בתקופת מאסר ראשונה ובמי שמוחזק במעצר תקופה ממושכת של כחמישה חודשים. לכל אלה יש להוסיף נתון משמעותי הנוגע לגילו של הנאשם, כיום כבן 19 וחצי ובעת ביצוע העבירות העיקריות כבן 18 וחצי בלבד. הנאשם נכלל בקבוצה המכונה בפסיקה "בגיר - צעיר", קבוצת גיל אשר לגביה חלים שיקולי שיקום מוגברים. יחד עם זאת, הובהר בפסיקה שמידת ההתחשבות בגיל הצעיר צריכה להיות מותאמת לאמור בתסקיר שירות המבחן, אשר במקרה זה אינו אופטימי ואף מעיד על מסוכנות עתידית. אין להקל ראש בחומרת המעשים שביצע הנאשם ומדובר במה שנדמה כהתנהגות אלימה ואובססיבית, חסרת גבולות, כאשר תחת השפעת הסמים עולה רמת המסוכנות. בסיטואציה הנוכחית, בשונה מזו המומלצת על ידי שירות המבחן, אין כל מענה לסיכונים אלה ואף אין סיבה להניח כי תהיה הפחתה במסוכנות בתום המאסר, זאת בהעדר כל השתלבות בהליך טיפולי. בנסיבות אלה, אין מנוס אלא ליתן משקל משמעותי גם לנסיבות לחומרה, כאשר האיזון בין נסיבות אלה לבין כל אותם שיקולים לקולא, מצדיק במקרה זה השתת עונש מאסר לתקופה

העולה במידת מה על תקופת המעצר שמרצה הנאשם עד היום. בקביעת משך המאסר תילקח בחשבון גם העובדה כי עובר למעצרו הוחזק הנאשם תקופה ממשית במעצר בית מלא. כמו כן, בהתחשב בגילו, לא אשית עליו בנוסף גם קנס.

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 7 חודשים מיום המעצר - 15.9.14 ובניכוי 5 ימי מעצר קודמים.
2. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, לא יעבור הנאשם אחת העבירות בהן הורשע בהליך זה.

המוצגים יושמדו.

העתק יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ח שבט תשע"ה, 17/02/2015 במעמד הנוכחים.

חגי טרסי , שופט

הוקלדעלידידוריתסבג